



# Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 22. septembra 2022 \*

„Predhodno odločanje – Uredba (EU) št. 604/2013 – Določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito – Člena 27 in 29 – Predaja zadevne osebe v državo članico, odgovorno za obravnavanje njene prošnje – Odlog predaje zaradi pandemije covid-19 – Nemožnost predaje – Sodno varstvo – Posledice za rok za predajo“

V združenih zadevah C-245/21 in C-248/21,

katerih predmet sta predloga za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ju je vložilo Bundesverwaltungsgericht (zvezno upravno sodišče, Nemčija) z odločbama z dne 26. januarja 2021, ki sta na Sodišče prispeli 19. aprila 2021, v postopkih

## **Bundesrepublik Deutschland**

proti

**MA** (C-245/21),

**PB** (C-245/21),

**LE** (C-248/21),

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Arabadjiev, predsednik senata, L. Bay Larsen (poročevalec), podpredsednik Sodišča v funkciji sodnika prvega senata, I. Ziemele, sodnica, P. G. Xuereb in A. Kumin, sodnika,

generalni pravobranilec: P. Pikamäe,

sodna tajnica: R. Stefanova-Kamisheva, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 9. marca 2022,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za MA in PB A. Petzold, Rechtsanwalt,
- za nemško vlado J. Möller in R. Kanitz, agenta,

\* Jezik postopka: nemščina.

- za švicarsko vlado S. Lauper, agent,
- za Evropsko komisijo A. Azéma in G. von Rintelen, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 2. junija 2022

izreka naslednjo

### **Sodbo**

- 1 Predloga za sprejetje predhodne odločbe se nanašata na razlago člena 27(4) in člena 29(1) Uredbe (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države ali oseba brez državljanstva (UL 2013, L 180, str. 31; v nadaljevanju: Uredba Dublin III).
- 2 Ta predloga za sprejetje predhodne odločbe sta bila vložena v okviru sporov med Bundesrepublik Deutschland (Zvezna republika Nemčija) na eni strani ter osebami MA, PB (zadeva C-245/21) in LE (zadeva C-248/21) na drugi strani zaradi odločb Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (zvezni urad za migracije in begunce, Nemčija) (v nadaljevanju: urad), s katerima je bilo ugotovljeno, da so njihove prošnje za azil nedopustne in da ni razlogov, ki bi nasprotovali njihovi odstranitvi, s katerima je bila odrejena njihova odstranitev v Italijo ter s katerima jim je bila izrečena prepoved vstopa in prebivanja.

### **Pravni okvir**

#### ***Pravo Unije***

- 3 V uvodnih izjavah 4 in 5 Uredbe Dublin III je navedeno:
  - „(4) Sklepi [Evropskega sveta] iz Tampereja [z dne 15. in 16. oktobra 1999] navajajo tudi, da bi moral [skupni evropski azilni sistem] v kratkem času vključevati tudi jasen in izvedljiv način za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil.
  - (5) Tak način bi moral temeljiti na objektivnih, poštenih merilih za zadevne države članice in osebe. Zlasti bi moral omogočati hitro določitev odgovorne države članice, da bi se zagotovil učinkovit dostop do postopkov za priznanje mednarodne zaščite in ne bi bil ogrožen cilj hitre obravnave prošnje za mednarodno zaščito.“
- 4 Člen 27(3) in (4) te uredbe določa:
  - „3. Za namene pritožb zoper ali ponovnega pregleda odločitev o predaji države članice v svojem nacionalnem pravu določijo:
    - (a) da ima prosilec na podlagi pritožbe ali ponovnega pregleda pravico ostati v zadevni državi članici do zaključka postopka pritožbe ali ponovnega pregleda, ali

- (b) da se predaja avtomatično odloži in da takšna odložitve preneha veljati po preteku razumnega obdobja, v katerem bi sodišče ali rzsodišče po natančni preučitvi zahteve za odlog moralo odločiti, ali pritožbi ali ponovnemu pregledu zahteve odobri odložilni učinek, ali
- (c) da ima zadevna oseba možnost, da v razumnem obdobju od sodišča ali rzsodišča zahteva odložitve izvršitve odločitve o predaji, dokler se obravnava njegova [njena] pritožba ali poteka ponovni pregled. Države članice z odložitvijo predaje do sprejetja odločitve o prvi zahtevi za odlog zagotovijo, da je na voljo učinkovito pravno sredstvo. Vse odločitve glede odložitve izvršitve predaje se sprejmejo v razumnem obdobju, ki omogoča podrobno in natančno preučitev zahteve za odlog. V odločitvi, da se izvršitev odločitve o predaji ne odloži, so navedeni razlogi za takšno odločitev.

4. Države članice lahko določijo, da se lahko pristojni organi po uradni dolžnosti odločijo, da bodo odložili izvršitev odločitve o predaji, dokler se obravnava pritožba ali poteka ponovni pregled.“

- 5 Člen 28(3), tretji pododstavek, navedene uredbe določa:

„Kadar je oseba pridržana v skladu s tem členom, se njena predaja iz države članice, ki daje zahtevo, v odgovorno državo članico izvede, kakor hitro je to praktično izvedljivo, najpozneje pa v šestih tednih po tem, ko je druga država članica implicitno ali eksplicitno odobrila zahtevo za sprejetje ali ponovno sprejetje zadevne osebe, ali od trenutka, ko preneha veljati odložilni učinek pritožbe ali ponovnega pregleda v skladu s členom 27(3).“

- 6 Člen 29(1) in (2) te uredbe določa:

„1. Predaja prosilca [...] iz države članice, ki poda zahtevo, v odgovorno državo članico, se izvede v skladu z nacionalno zakonodajo države članice, ki poda zahtevo, po posvetu med zadevnima državama članicama, kakor hitro je to praktično izvedljivo in najkasneje v šestih mesecih po odobritvi zahteve, da bo druga država članica sprejela ali ponovno sprejela zadevno osebo[,] ali končni odločitvi o pritožbi ali ponovnem pregledu, če v skladu s členom 27(3) obstaja odložilni učinek.

[...]

2. Kadar se predaja ne opravi v roku šestih mesecev, je odgovorna država članica oproščena svoje obveznosti sprejema ali ponovnega sprejema zadevne osebe, odgovornost pa se nato prenese na državo članico, ki poda zahtevo. Ta rok se lahko podaljša na največ eno leto, če predaja ni bila možna, ker je zadevna oseba v zaporu, ali na največ osemnajst mesecev, če zadevna oseba pobegne.“

### ***Nemško pravo***

- 7 Člen 80(4) Verwaltungsgerichtsordnung (zakon o upravnem sporu) določa, da lahko organ, ki je izdal upravni akt, v nekaterih primerih odloži izvršitev tega akta, če z zveznim zakonom ni določeno drugače.

## Spora o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

### *Zadeva C-245/21*

- 8 Osebi MA in PB sta novembra 2019 v Nemčiji vložili prošnji za azil.
- 9 Ker je iskanje v sistemu Eurodac pokazalo, da sta ti osebi nezakonito vstopili na ozemlje Italijanske republike in da sta bili v tej državi članici registrirani kot prosilki za mednarodno zaščito, je urad 19. novembra 2019 od italijanskih organov zahteval, naj na podlagi Uredbe Dublin III osebi MA in PB sprejmejo.
- 10 Italijanski organi na to zahtevo za sprejem niso odgovorili.
- 11 Urad je z odločbo z dne 22. januarja 2020 ugotovil, da sta prošnji za azil oseb MA in PB nedopustni in da ni razlogov, ki bi nasprotovali njuni odstranitvi, odredil njuno odstranitev v Italijo ter jima izrekel prepoved vstopa in prebivanja.
- 12 Osebi MA in PB sta 1. februarja 2020 pri pristojnem Verwaltungsgericht (upravno sodišče, Nemčija) zoper to odločbo urada vložili tožbo. Oseba PB je poleg tega ob tej tožbi vložila predlog za odlog izvršitve navedene odločbe. Ta predlog je bil 11. februarja 2020 zavrjen.
- 13 Urad je z odločbo z dne 8. aprila 2020 do nadaljnega odložil izvršitev odredb o odstranitvi na podlagi člena 80(4) zakona o upravnem sporu in člena 27(4) Uredbe Dublin III, ker zaradi razvoja pandemije covida-19 predaje oseb MA in PB ni bilo mogoče opraviti.
- 14 Verwaltungsgericht (upravno sodišče) je s sodbo z dne 14. avgusta 2020 odločbo urada z dne 22. januarja 2020 odpravilo. Ta sodba je temeljila na ugotovitvi, da je bila ob domnevi, da je Republika Italija odgovorna za obravnavanje prošenj za azil oseb MA in PB, ta odgovornost prenesena na Zvezno republiko Nemčijo zaradi izteka roka za predajo iz člena 29(1) Uredbe Dublin III, ker tek tega roka z odločbo urada z dne 8. aprila 2020 ni bil prekinjen.
- 15 Zvezna republika Nemčija je pri Bundesverwaltungsgericht (zvezno upravno sodišče, Nemčija) vložila revizijo zoper sodbo z dne 14. avgusta 2020.

### *Zadeva C-248/21*

- 16 Oseba LE je avgusta 2019 v Nemčiji vložila prošnjo za azil.
- 17 Ker je bilo s poizvedovanjem v sistemu Eurodac ugotovljeno, da je ta oseba 7. junija 2017 vložila prošnjo za mednarodno zaščito v Italiji, je urad od italijanskih organov zahteval, naj osebo LE na podlagi Uredbe Dublin III ponovno sprejmejo.
- 18 Italijanski organi so tej zahtevi za ponovni sprejem ugodili.
- 19 Urad je ugotovil, da prošnja za azil osebe LE ni dopustna in da ni razlogov, ki bi nasprotovali njeni odstranitvi, odredil njeno odstranitev v Italijo ter ji izrekel prepoved vstopa in prebivanja.

- 20 Oseba LE je 11. septembra 2019 pri pristojnem Verwaltungsgericht (upravno sodišče) zoper to odločbo urada vložila tožbo. Oseba LE je poleg tega ob tej tožbi vložila predlog za odlog izvršitve navedene odločbe. Ta predlog je bil zavržen 1. oktobra 2019.
- 21 Italijanski organi so v dopisu z dne 24. februarja 2020 nemške organe obvestili, da se zaradi pandemije covida-19 predaje v Italijo in iz nje na podlagi Uredbe Dublin III ne bodo več opravljale.
- 22 Urad je z odločbo z dne 25. marca 2020 do nadaljnjega odložil izvršitev odredb o odstranitvi na podlagi člena 80(4) zakona o upravnem sporu in člena 27(4) Uredbe Dublin III, ker zaradi razvoja pandemije covida-19 predaja osebe LE ni bila mogoča.
- 23 Potem ko je Verwaltungsgericht (upravno sodišče) 4. maja 2020 zavrnilo drugi predlog za odlog odločitve o predaji, sprejete glede osebe LE, je navedeno sodišče, ki mu je bila zadeva predložena, s sodbo z dne 10. junija 2020 to odločbo odpravilo. Ta sodba je temeljila na podobnih razlogih kot sodba, navedena v točki 14 te sodbe.
- 24 Zvezna republika Nemčija je pri Bundesverwaltungsgericht (zvezno upravno sodišče) vložila revizijo zoper sodbo z dne 10. junija 2020.

### ***Ugotovitve, skupne obema zadevama***

- 25 Predložitveno sodišče meni, da je treba v obravnavanih zadevah tožbama, vloženiima pri njem, ugoditi, če se ugotovi, prvič, da odlog izvršitve odločitve o predaji, obrazložen z dejansko nemogočnostjo predaje zaradi pandemije covida-19, spada na področje uporabe člena 27(4) Uredbe Dublin III, drugič, da lahko takšna prekinitve povzroči prekinitve roka za predajo iz člena 29(1) te uredbe in, tretjič, da je prekinitve tega roka za predajo dopustna, tudi če je sodišče zadevni predlog za odlog odločitve o predaji predhodno zavrnilo.
- 26 Predložitveno sodišče meni, da če se s členom 27(4) Uredbe Dublin III zahteva, da je odlog izvršitve odločitve o predaji, ki ga določa, povezan z vložitvijo pritožbe, bi bila lahko glede na okoliščine predvidena njegova uporaba v položaju, kakršni so ti v postopkih v glavni stvari, ker o pritožbi zoper odločitev o predaji še ni bilo odločeno in ker lahko po nemškem pravu nemogočnost izvršitve odstranitve vzbuja dvom o zakonitosti te odločitve. Vendar bi bilo treba upoštevati cilje te uredbe ter interese zadevnih oseb in zadevne države članice, katerih ravnotežje bi bilo treba zagotoviti v zdravstvenih razmerah, povezanih s pandemijo covida-19.
- 27 V teh okoliščinah je Bundesverwaltungsgericht (zvezno upravno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja, ki so v združenih zadevah C-245/21 in C-248/21 enaka:
  - „1. Ali to, da upravni organ, medtem ko pred sodiščem poteka postopek s pritožbo, odloči, da z možnostjo preklica odloži izvršitev odločitve o predaji le zaradi dejanske (začasne) nemogočnosti opravljanja predaj, ki jo je povzročila pandemija covida-19, spada na področje uporabe člena 27(4) Uredbe Dublin III?
  2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali se zaradi take odločitve o odložitvi prekine rok za predajo iz člena 29(1) Uredbe Dublin III?

3. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrديلen, ali to velja tudi, kadar je sodišče pred izbruhom pandemije covida-19 zavrnilo zahtevo prosilca za mednarodno zaščito, naj se izvršitev odločitve o predaji na podlagi člena 27(3)(c) Uredbe Dublin III odloži do zaključka postopka s pritožbo?“

### Postopek pred Sodiščem

- 28 S sklepom predsednika Sodišča z dne 7. junija 2016 sta bili ti zadevi združeni za pisni in ustni del postopka ter izdajo sodbe.
- 29 Poleg tega je predložitveno sodišče Sodišču predlagalo, naj ta predloga za sprejetje predhodne odločbe obravnava po hitrem postopku na podlagi člena 105(1) Poslovnika Sodišča.
- 30 Predložitveno sodišče v utemeljitev svojega predloga navaja, da je več držav članic zavrnilo opravljanje predaj zaradi pandemije covida-19 ter da je zato urad med marcem in junijem 2020 odločitve o odlogu izvršitve sprejel v 20.000 primerih, od tega v 9303 zadevah, v katerih so potekali sodni postopki.
- 31 Člen 105(1) Poslovnika določa, da lahko predsednik Sodišča na predlog predložitvenega sodišča ali izjemoma po uradni dolžnosti po opredelitvi sodnika poročevalca in generalnega pravobranilca odloči, da se predlog za sprejetje predhodne odločbe obravnava po hitrem postopku, če je treba zadevo zaradi njene narave obravnavati v kar najkrajšem času.
- 32 V obravnavanih zadevah je predsednik Sodišča 7. junija 2021 po opredelitvi sodnika poročevalca in generalnega pravobranilca odločil, da se predlogu iz točke 29 te sodbe ne ugoti.
- 33 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je hitri postopek postopkovni instrument, namenjen odzivu na položaj izjemne nujnosti (glej v tem smislu sodbo z dne 10. marca 2022, Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (Celovito zavarovalno kritje za primer bolezni), C-247/20, EU:C:2022:177, točka 41 in navedena sodna praksa).
- 34 Zato veliko število oseb ali pravnih položajev, na katere bi se postavljena vprašanja lahko nanašala, kot tako ne more pomeniti izjemne okoliščine, ki bi upravičila uporabo hitrega postopka (glej v tem smislu sodbo z dne 28. aprila 2022, Caruter, C-642/20, EU:C:2022:308, točka 22 in navedena sodna praksa).
- 35 Zato okoliščina, ki jo navaja predložitveno sodišče, da so bili številni prosilci za mednarodno zaščito postavljeni v položaj, ki je primerljiv s položajem prosilcev iz postopkov v glavni stvari, sama po sebi ne more upravičiti uporabe tega postopka.
- 36 Poleg tega, čeprav je bilo mogoče navedeni postopek v izrednih kriznih razmerah začeti, da bi se čim hitreje odpravila negotovost, ki škoduje pravilnemu delovanju evropskega azilnega sistema (glej v tem smislu sklepa predsednika Sodišča z dne 15. februarja 2017, Jafari, C-646/16, neobjavljen, EU:C:2017:138, točka 15, in z dne 15. februarja 2017, Mengesteab, C-670/16, neobjavljen, EU:C:2017:120, točka 16), iz elementov, ki jih je navedlo predložitveno sodišče, ni razvidno, da je delovanje tega sistema bistveno ovirano, dokler Sodišče ne odgovori na postavljena vprašanja.

## Vprašanja za predhodno odločanje

### *Prvo in drugo vprašanje*

- 37 Predložitveno sodišče s prvim in drugim vprašanjem v zadevah C-245/21 in C-248/21, ki ju je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 27(4) in člen 29(1) Uredbe Dublin III razlagati tako, da se rok za predajo, določen v zadnjenavedeni določbi, prekine, če pristojni organi države članice na podlagi tega člena 27(4) sprejmejo odločbo, ki se lahko prekliče, o odlogu izvršitve odločitve o predaji, ker ta izvršitev zaradi pandemije covida-19 dejansko ni mogoča.
- 38 Člen 29(1) Uredbe Dublin III določa, da se predaja zadevne osebe v odgovorno državo članico izvede, kakor hitro je to praktično izvedljivo in najkasneje v šestih mesecih po odobritvi zahteve, da bo druga država članica sprejela ali ponovno sprejela zadevno osebo, ali po končni odločitvi o pritožbi, če v skladu s členom 27(3) te uredbe obstaja odložilni učinek.
- 39 Člen 29(2) navedene uredbe določa, da kadar se predaja ne opravi v roku šestih mesecev, je država članica, ki je odgovorna za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, oproščena svoje obveznosti sprejema ali ponovnega sprejema zadevne osebe, odgovornost pa se nato prenese na državo članico, ki poda zahtevo.
- 40 Čeprav iz teh določb izhaja, da je zakonodajalec Unije želel spodbujati hitro izvršitev odločitev o predaji, pa je mogoče to izvršitev v nekaterih primerih odložiti.
- 41 S členom 27(3) Uredbe Dublin III se tako zahteva, da države članice zadevnim osebam zagotovijo pravno sredstvo, ki lahko privede do odloga izvršitve odločitve o predaji, sprejete zoper njih.
- 42 V skladu s to določbo morajo države članice določiti, prvič, da pritožba zoper odločitev o predaji zadevni osebi daje pravico ostati v državi članici, ki je sprejela to odločitev, do zaključka postopka pritožbe ali, drugič, da se po vložitvi pritožbe zoper odločitev o predaji predaja avtomatično odloži za razumno obdobje, v katerem sodišče odloči, ali tej pritožbi odobri odložilni učinek, ali tretjič, da ima zadevna oseba možnost vložiti pritožbo, da bi dosegla odložitev izvršitve odločitve o predaji, dokler se njena pritožba zoper to odločitev obravnava.
- 43 Poleg tega člen 27(4) Uredbe Dublin III določa, da lahko države članice določijo, da se lahko pristojni organi po uradni dolžnosti odločijo, da bodo izvršitev odločitve o predaji odložili, dokler se pritožba, vložena zoper to odločitev, obravnava.
- 44 Če se izvršitev odločitve o predaji odloži na podlagi uporabe člena 27(3) te uredbe, njen člen 29(1) določa, da rok za predajo ne začne teči od odobritve zahteve za sprejetje ali ponovno sprejetje, temveč, kot izjema, od končne odločitve o pritožbi, vloženi zoper odločitev o predaji.
- 45 Čeprav se člen 29(1) Uredbe Dublin III ne sklicuje neposredno na primer, ki izhaja iz člena 27(4) te uredbe in v katerem odlog izvršitve odločitve o predaji izhaja iz odločitve, ki so jo sprejeli pristojni organi, iz sodne prakse Sodišča kljub temu izhaja, da je treba zaradi podobnosti izrazov, uporabljenih v členu 28(3), tretji pododstavek, in v členu 29(1), prvi pododstavek, navedene uredbe, in ker je cilj obeh določb določiti obdobje, v katerem je treba izvesti predajo, navedeni določbi razlagati enako (glej v tem smislu sodbo z dne 13. septembra 2017, Khir Amayry, C-60/16, EU:C:2017:675, točka 70).

- 46 V teh okoliščinah je treba opozoriti, da je Sodišče v zvezi s členom 28(3), tretji pododstavek, Uredbe Dublin III že razsodilo, da je odlog začetka teka roka za predajo v primeru, ko se v skladu s členom 27(3) te uredbe odobri odložilni učinek, mogoče pojasniti s tem, da dokler ima pritožba, vložena zoper odločitev o predaji, odložilni učinek, predaje že po naravi ni mogoče opraviti, zato lahko rok za predajo v tem primeru začne teči šele, ko je o izvedbi predaje že sklenjen načelni dogovor in ko se je treba dogovoriti le še o njenih podrobnostih, in sicer od trenutka, ko ta odložilni učinek preneha veljati (glej v tem smislu sodbo z dne 13. septembra 2017, Khir Amayry, C-60/16, EU:C:2017:675, točka 55).
- 47 Kadar pa odložitev izvršitve odločitve o predaji do odločitve o pritožbi, vloženi zoper to odločitev, izhaja iz odločitve pristojnih organov na podlagi člena 27(4) Uredbe Dublin III, je položaj osebe, na katero se navedena odločba nanaša, povsem primerljiv s položajem osebe, katere pritožba ima odložilni učinek na podlagi zakona ali sodne odločbe v skladu s členom 27(3) te uredbe (glej v tem smislu sodbo z dne 13. septembra 2017, Khir Amayry, C-60/16, EU:C:2017:675, točka 68).
- 48 Poleg tega, če bi bilo treba člen 29(1) Uredbe Dublin III razlagati tako, da bi se moral rok za predajo, kadar pristojni organ uporabi možnost iz člena 27(4) te uredbe, vseeno računati od odobritve zahteve za sprejem ali ponovni sprejem, bi bil tej zadnjenavedeni določbi v veliki meri odvzet polni učinek, saj bi se z njeno uporabo ogrozila izvedba predaje v rokih, določenih v navedeni uredbi (glej v tem smislu sodbo z dne 13. septembra 2017, Khir Amayry, C-60/16, EU:C:2017:675, točka 71).
- 49 Zato je treba člen 29(1) Uredbe Dublin III tako kot člen 28(3), tretji pododstavek, te uredbe razlagati tako, da če je bil v skladu s členom 27(4) te uredbe odobren odložilni učinek pritožbe zoper odločitev o predaji, začne rok za predajo teči od končne odločitve o tej pritožbi, tako da je treba odločitev o predaji izvršiti najpozneje v šestih mesecih od končne odločitve o navedeni pritožbi.
- 50 Vendar je tako rešitev mogoče uporabiti le, če so pristojni organi odločitev o odlogu izvršitve odločitve o predaji sprejeli v mejah področja uporabe člena 27(4) Uredbe Dublin III.
- 51 Za določitev meja tega področja uporabe je treba upoštevati besedilo te določbe, sobesedilo, v katero je umeščena, in cilje, ki jih uresničuje zakonodaja, katere del je (glej v tem smislu sodbo z dne 24. marca 2022, Autoriteit persoonsgegevens, C-245/20, EU:C:2022:216, točka 28 in navedena sodna praksa).
- 52 V zvezi s tem je treba na prvem mestu poudariti, da je, kot je generalni pravobranilec navedel v točkah 50 in 51 sklepnih predlogov, iz samega besedila člena 27(4) Uredbe Dublin III razvidno, da je uporaba te določbe tesno povezana z vložitvijo pritožbe zadevne osebe zoper odločitev o predaji, saj je treba odlog, ki ga ti organi izrečejo, sprejeti, „dokler se obravnava pritožba“.
- 53 Na drugem mestu, glede sobesedila, v katero je umeščen člen 27(4) te uredbe, je treba ugotoviti, da je ta določba del oddelka IV poglavja VI navedene uredbe, naslovljenega „Postopkovni zaščitni ukrepi“.
- 54 Poleg tega je navedena določba umeščena v člen, naslovljen „Pravna sredstva“, in sledi odstavku, namenjenemu odložilnemu učinku pritožbe zoper odločbo o predaji, to je odstavku, ki ga ta člen dopolnjuje s tem, da državam članicam omogoča, da pristojnim organom dovolijo, da odložijo izvršitev odločitve o predaji v primerih, v katerih odložitev te izvršitve po vložitvi pritožbe ne nastane niti na podlagi zakona niti sodne odločbe.



- 55 Poleg tega, kot je bilo navedeno v točki 49 te sodbe, iz povezave med členom 27(4) Uredbe Dublin III in členom 29(1) te uredbe izhaja, da tako odobreni odločilni učinek nujno preneha ob sprejetju končne odločitve o pritožbi, vloženi zoper odločitve o predaji, saj ta odstavek 29 ne vsebuje pravil, ki bi urejala izračun roka za predajo, če bi pristojni organi preklicali odlog izvršitve odločitve o predaji pred obravnavo pritožbe zoper to odločitev ali po njej.
- 56 Na tretjem mestu, iz uvodnih izjav 4 in 5 Uredbe Dublin III namreč izhaja, da je namen te uredbe uvesti jasen in izvedljiv način, temelječ na objektivnih merilih, ki so pravična za države članice in za zadevne osebe, za hitro določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, da bi se zagotovil učinkovit dostop do postopkov za priznanje take zaščite, ne da bi bil ogrožen cilj hitrega obravnavanja prošelj za mednarodno zaščito (sodba z dne 19. marca 2019, Jawo, C-163/17, EUC:2019:218, točka 58).
- 57 Zakonodajalec Unije je za uresničitev tega cilja hitrosti uredil postopka sprejema in ponovnega sprejema, ki se izvajata na podlagi Uredbe Dublin III, z več zavezujočimi roki, katerih namen je zagotoviti, da se ta postopka izvedeta brez nepotrebne odlašanja (glej v tem smislu sodbo z dne 13. novembra 2018, X in X, C-47/17 in C-48/17, EU:C:2018:900, točka 69 in navedena sodna praksa).
- 58 Natančneje, namen šestmesečnega roka za predajo iz člena 29(1) Uredbe Dublin III je zagotoviti, da je zadevna oseba čim prej dejansko predana v državo članico, ki je odgovorna za obravnavanje njene prošnje za mednarodno zaščito, pri čemer se ob upoštevanju dejanske kompleksnosti in organizacijskih težav, povezanih z izvedbo predaje te osebe, zadevnima državama članicama zagotovi potreben čas, da se dogovorita o izvedbi predaje, in natančneje, da se državi članici, ki daje zahtevo, omogoči, da določi podrobna pravila za izvedbo predaje (glej v tem smislu sodbo z dne 19. marca 2019, Jawo, C-163/17, EU:C:2019:218, točka 59).
- 59 Glede na učinek prekinitve odloga izvršitve odločitve o predaji, ki temelji na členu 27(4) navedene uredbe, na rok za predajo, kot je bilo navedeno v točki 49 te sodbe, pa bi razlaga te določbe, kot da državam članicam omogoča, da pristojnim organom dovolijo, da odložijo izvršitev odločitve o predaji iz razloga, ki ni neposredno povezan s sodnim varstvom zadevne osebe, lahko pomeni tveganje, da se roku za predajo iz člena 29(1) te uredbe odvzame učinkovitost, spremeni delitev odgovornosti med državami članicami, ki izhaja iz Uredbe Dublin III, in obravnava prošelj za mednarodno zaščito dolgotrajno podaljša.
- 60 Ob tem je treba tudi opozoriti, da zakonodajalec Unije sodnega varstva zadevnih oseb ni želel ogroziti zaradi zahteve po hitri obravnavi prošelj za mednarodno zaščito, temveč je, nasprotno, s to uredbo občutno povečal postopkovna jamstva, ki so tem osebam na voljo v okviru sistema določitve odgovorne države članice, ki ga je vzpostavil zakonodajalec Unije (dublinski sistem) (glej v tem smislu sodbo z dne 7. junija 2016, Ghezelbash, C-63/15, EU:C:2016:409, točka 57).
- 61 Zato je treba ugotoviti, da lahko pristojni organi v skladu s členom 27(4) Uredbe Dublin III izvršitev odločitve o predaji odložijo le, če okoliščine, povezane s to izvršitvijo, pomenijo, da je treba navedeni osebi, da bi se zagotovilo učinkovito sodno varstvo te osebe, dovoliti, da ostane na ozemlju države članice, ki je sprejela navedeno odločitev, do sprejetja dokončne odločitve o tej pritožbi.

- 62 Iz tega izhaja, da odločbe, ki se lahko preklične, o odlogu izvršitve odločitve o predaji, ker ta izvršitev zaradi pandemije covid-19 dejansko ni mogoča, ni mogoče šteti za odločbo, ki se lahko sprejme na podlagi člena 27(4) Uredbe Dublin III, ker ta razlog ni neposredno povezan s sodnim varstvom zadevne osebe.
- 63 Okoliščina, ki jo izpostavljata predložitveno sodišče in nemška vlada, da iz nemškega prava izhaja, da dejanska nemogućnost izvršitve odločitve o predaji lahko povzroči, da je ta odločitev nezakonita, te ugotovitve ne more ovreči.
- 64 Po eni strani namreč to, da se lahko odločba o odlogu izvršitve odločitve o predaji preklične, izključuje, da bi se štel, da je bil ta odlog odrejen za čas obravnave pritožbe zoper odločitev o predaji in za zagotovitev sodnega varstva zadevne osebe, saj ni mogoče izključiti, da do preklica navedena odloga pride pred odločitvijo o tej pritožbi.
- 65 Po drugi strani je treba poudariti, da zakonodajalec Unije dejanske nemogućnosti izvršitve odločitve o predaji ni štel za utemeljitev prekinitve ali zadržanja roka za predajo iz člena 29(1) Uredbe Dublin III.
- 66 Ta zakonodajalec namreč v to uredbo ni vključil nobene splošne določbe, ki bi določala tako prekinitve ali zadržanje.
- 67 Poleg tega je navedeni zakonodajalec v zvezi z nekaterimi pogostimi primeri dejanske nemogućnosti izvršitve odločitve o predaji v členu 29(2) navedene uredbe določil le, da se lahko rok za predajo podaljša na največ eno leto, če predaja ni bila mogoča, ker je zadevna oseba v zaporu, ali na največ osemnajst mesecev, če zadevna oseba pobegne.
- 68 Poleg tega, da ta določba ne predvideva prekinitve ali zadržanja roka za predajo, ampak njegovo podaljšanje, pa je treba spomniti, da ima to podaljšanje naravo izjeme in ga je torej treba razlagati ozko, kar izključuje uporabo tega podaljšanja po analogiji za druge primere nemogućnosti izvršitve odločitve o predaji (glej v tem smislu sodbi z dne 19. marca 2019, Jawo, C-163/17, EU:C:2019:218, točka 60, in z dne 31. marca 2022, Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl in drugi (Sprejem prošilca za azil v psihiatrično bolnišnico), C-231/21, EU:C:2022:237, točki 54 in 56).
- 69 Sodišče je poleg tega menilo, da je treba šestmesečni rok za predajo iz člena 29(1) Uredbe Dublin III uporabiti v položajih, v katerih zadevne osebe zaradi njenega zdravstvenega stanja (glej v tem smislu sodbo z dne 16. februarja 2017, C. K. in drugi, C-578/16 PPU, EU:C:2017:127, točka 89) ali zaradi sprejema v psihiatrično bolnišnico brez njene privolitve ni mogoče predati (glej v tem smislu sodbo z dne 31. marca 2022, Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl in drugi (Sprejem prošilca za azil v psihiatrično bolnišnico), C-231/21, EU:C:2022:237, točka 62).
- 70 Zato se pristojni organi ne morejo veljavno sklicevati na ureditev, ki se uporablja na podlagi nacionalnega prava, če izvršitev odločitve o predaji dejansko ni mogoča, da bi se utemeljila uporaba člena 27(4) Uredbe Dublin III in tako onemogočila uporaba roka za predajo, določenega v členu 29(1) te uredbe za zagotovitev hitrega obravnavanja prošelj za mednarodno zaščito.

- 71 Glede na navedeno je treba na prvo in drugo vprašanje v združenih zadevah C-245/21 in C-248/21 odgovoriti, da je treba člen 27(4) in člen 29(1) Uredbe Dublin III razlagati tako, da se rok za predajo, določen v zadnjenavedeni določbi, ne prekine, če pristojni organi države članice na podlagi člena 27(4) sprejmejo odločbo, ki se lahko prekliče, o odlogu izvršitve odločitve o predaji, ker ta izvršitev zaradi pandemije covida-19 dejansko ni mogoča.

### *Tretje vprašanje*

- 72 Glede na odgovor na prvo in drugo vprašanje v združenih zadevah C-245/21 in C-248/21 na tretjo vprašanje v teh zadevah ni treba odgovoriti, saj ga je predložitveno sodišče postavilo v primeru pritrilnega odgovora na prvo in drugo vprašanje.

### **Stroški**

- 73 Ker je ta postopek za stranke v postopkih v glavni stvari ena od stopenj v postopkih pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

**Člen 27(4) in člen 29(1) Uredbe (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljan tretje države ali oseba brez državljanstva,**

**je treba razlagati tako, da**

**se rok za predajo, določen v zadnjenavedeni določbi, ne prekine, če pristojni organi države članice na podlagi člena 27(4) sprejmejo odločbo, ki se lahko prekliče, o odlogu izvršitve odločitve o predaji, ker ta izvršitev zaradi pandemije covida-19 dejansko ni mogoča.**

Podpisi